

Nyfikenhetsvandring 64 - Första budet 3 - Att stå för sin tro

Bidrag från Bengt Pleijel
2006-01-01

Detta är nyfikenhetsvandring
64

Kära du!

Vi håller på med de kärlekens bud som Kärlekens Gud har gett oss. I inledningen (vandring 61) talade vi om hur viktigt det var att se hur buden börjar. Buden börjar med evangelium enligt Mose. Gud låter Mose tala hans kärleksord till oss. Dessa ord blir startord att vandra Guds kärleks väg. Vi fortsatte (på vandring 62) att tala om att frukta och älska Gud över allting och sätta all tro och förtröstan på honom. Vi kommer inför Gud, vår käre himmelske Fader, och vi håller upp vår inre bägare så att Han får fylla oss med kärlek, liv, kraft, tro ... Hans liv ger oss antabusmedel mot det onda. Vi får en inre motståndskraft att klara av de makter och krafter som vill suga oss bort från Gud. Det onda blir äckligt. Hans godhet något vi törstar efter mer och mer.

På förra vandringen (vandring 63) handlade det om "det ockulta köret". Vi lärde oss denna slogan: Säg NO till det Onda. Say YES till Jesus. Har du glömt vad där stod har du min tillåtelse att gå in där igen och repetera. Nu kommer vi till vandring 64.

Där skall vi möta tre män som vågade stå för sin tro. Det var viktigt för dem att hålla första budet. Också vi hamnar ibland i provningarnas eld. Vågar vi stå fast där kan vi få en ny erfarenhet av Herrens närvaro och hans befriande verk. Vi mognar!

Tillsammans med dig vandrar nu också med
uppmuntrande tillrop din guide

Ger vandringen
ilskor, grubblor, tröstor och glädjor?

Kontakta då Bengt genom att klicka på
författarnamnet för denna artikel.

Guds tio ord

Och Gud talade alla dessa
ord:

Jag är Herren,
din Gud,

Som har fört dig ut ur Egyptens land,

ur träldomshuset

Första budet:

Du skall inte ha några andra gudar

vid sidan av mig.

Vad är det?

frågar Luther och han själv ger svaret:

Vi

skall frukta och älska Gud över allting

och sätta all tro och förtröstan på
honom

Så välkommen att möta tre unga
män Sadrak, Mesak och Abed-Nego. Vi möter dom i Daniels
bok i Gamla Testamentet.

Detta är
nyfikenhetsvandring 64

Vi stannar till vid fem
stationer:

När makten stiger åt huvudet
Angiveri
Men om icke

Med dig i ugnen het

1. Stöveltramp (Vi läser ur Daniels bok, kapitel 1)

Nebukadnessar, Babels mäktige konung, belägrar, erövrar och tågar in i Jerusalem 605 f Kr. En fruktansvärd upplevelse för Juda folk och Jerusalems invånare. Man hör stöveltrampen, klirret av vapen &

Nebukadnessar inte bara trampar på folket och förnedrar det. Han går rakt in i templet och tar de heliga kärlen från Guds hus och packar ned dem i sitt bagage och för dem hela vägen till Sinears land (Babylonien) och placerar dem där i sin guds hus, kanske i det tempel som tillhör den förnämsta gudomligheten Marduk. Detta var ett stöveltramp rakt på folkets hjärta, på deras tro och kärlek, på allt som var heligt för dem.

Nebukadnessar tog inte bara de heliga kärlen från Jerusalems tempel. Han tog också med sig några mänskliga kärl, några ynglingar av kunglig släkt och förnäm börd. Dessa som handplockades av överste hovmannen var vackra och intelligenta. De förs genom öknen och in i Babel.

När de kommer in där får de se en fantastisk stad med palatser, tempel och hängande trädgårdar. I denna stad hade man byggt ett väldigt torn, Babels torn, genom vilket man ville avsätta Gud och själva nå upp till himlen (1 Mos 11:3-9). I detta torn finns astrologer och stjärntydare. Här tillber man månen och stjärnorna. Och här börjar det som våra veckotidningar är översvämmade av: horoskop och astrologi.

De ynglingar som fördes till Babylon skulle lära sig kaldéernas skrift och tungomål. De skulle lära sig matematik och astrologi och fyllas med babylonisk visdom.

Detta var hjärntvätt. De skulle babyloniseras och sekulariseras. På allt sätt skulle man få dem att glömma sitt eget land och sitt eget folk och sin egen Gud. Ett led i detta var att de inte längre fick behålla sina namn eftersom de namn de bar, påminde dem om deras Gud.

Judarna hade två namn på Gud - El och Jah (Jahve). De hörde gudsnamnet i de namn de fått av sina föräldrar: DaniEL, HananJA, MisaEL. AsarJA. Men i de nya namn, som de nu fick hörde de babyloniernas gudar: BELtesassar, SadrAK, MesAK, Abed-NEGO.
Namnen betyder:

Daniel:
Gud är min domare

Beltesassar:
Bel bevarare mitt liv

Hananja:
Gud är nådig
Sadrak:
Ako är nådig

Misael:
Vem är såsom Gud
Mesak:
Vem är som Ako

Asarja:
Tjänare åt Gud
Abed-Nego:
Tjänare åt Nego

Man gjorde allt för att de skulle glömma sitt folk och sin Gud. I tre år fick de studera i Babel. Under tre år skulle de insupa kaldéernas visdom och främmande gudstro. Men ville tvätta deras hjärnor och få dem till lydiga redskap i kungens tjänst. Men det man glömde var deras hjärtan. Dessa mänskliga kärll, som Nebukadnessar förde med sig från Jerusalem, var kärll fyllda av kärlek och tro till Herren. Det de lärt sig som barn gick inte ur dem efter tre års studier i Babel.

Rasta och
begrunda:

Kan du leva dig in i hur deras föräldrar kände sig?

Finns det likheter med det som händer idag,

då våra ungdomar bryter upp hemifrån och försvinner bort?

Har vuxenvärlden idag svikit dagens ungdomar?

2. När makten stiger åt huvudet (Vi läser ur Daniels bok, kapitel 3: 1-6)

Nebukadnessar var en man med stor makt. Makt är något mycket svårt att kontrollera. Hur lätt blir det inte att makten kontrollerar oss. När en människa börjar få makt, pengar, inflytande, anseende blir det ofta så att makten äger henne i stället för något som hon själv förfogar över.

Sådan var Nebukadnessar. Han var framstående på många sätt. Initiativrik, duktig. Men makten steg honom åt huvudet. Han gjorde sådant som visar att han ansåg sig vara mer än en människa. Han reser en gyllene staty på Durasklätten. Den skulle vara ett synligt tecken på hans makt. Men inte bara symbol för hans makt utan syftet var också att ena

staten. Genom en religiös ceremoni vid denna staty skulle allas uppmärksamhet riktas på staten och på hans makt. Alla måste falla ned och tillbe statyn. De som inte gör så skall hamna i den brinnande ugnen.

Statyn var sextio alnar hög och 6 alnar bred. I Bibeln är talet sex människans tal. Det är syndens och svaghetens tal i motsats till sju som är gudomens och fullkomlighetens tal. I Bibelns sista bok har vilddjuret talet 666. Detta tal 6, tre gånger upprepat, är uttrycket för en intensiv, men maktlös längtan efter gudomlighet, fullhet och kraft. Men den sataniska treenighetens traktan efter att inta Guds plats (draken och de två odjuren, se Joh Upp 13), är dömd att misslyckas. Satan kan inte nå talet sju, Guds tal. Men han kan nå 666. Talet 666 symboliserar kulmineringen av människans utveckling i hennes uppror mot Gud.

Denna staty som Nebukadnessar reste var en bild av hur människan missbrukar sin makt. Nebukadnessar som skulle styra sina undersåtar, han våldför sig på dem. Här är den totalitära staten. När en stat vill få full kontroll över människor måste den också kontrollera deras religion. Det finns två sätt att göra detta på. Det ena är att ha en officiell religion i vilken alla måste ta del. Det andra är att göra staten till religion. Romarna gjorde så och de tillbad Caesar. Tyskarnas ropande av "heil Hitler" och kinesernas läsande i Maos lilla röda är religiösa uttryck för att dyrka staten, härskaren, diktatorn. Nebukadnessar ger order att alla måste falla ned och tillbe denna gyllene staty.

Vi hittar Nebukadnessar i många moderna stater, där makten fått makt över diktatorer. Vi hittar också den gyllene statyn - dyrkan och tillbedjan av makten, framgången, vetenskapen, där människan strävar att i egen kraft nå över till det gudomliga, men där allt som hon når fram till i stället vänds mot henne själv och krossar och slår ned. Vi hittar också i många totalitära stater den brinnande ugnen. Hitler hade sådana. Ännu fler fanns i Ryssland och i Kina. Och där den brinnande ugnen inte finns i bokstavlig mening, där finns den ändå. Den brinnande ugnen - det är ju hotet mot alla som inte vill göra som alla andra gör. Hotet mot dem som vågar gå mot strömmen och inte böjer knä för de åsikter som basuneras ut idag. Tyck som vi eller gå under.

På Duraslätten, där den gyllene statyn var rest, blir nu ett massmöte. Vi ser makthavare från alla delar av riket som samlas där. Ja, också representanter för alla folk, nationer och språk (v7). En härold ropar ut med hög röst Nebukadnessars befallning. Alla måste falla ned och tillbe den gyllene statyn när musikinstrumenterna spelar upp. Och den som inte faller ned skall kastas i den brinnande ugnen.

När härolden ropat ut sitt budskap blir det tyst. Alla står i väntan på vad som skall ske. På givet tecken börjar en stor orkester spela upp. Då får man höra ljudet av horn, pipor, cittror, lyror, psaltare, säckpipor. Hur lät det,

tror ni? Ljuvligt som Göteborgs symfoniorkester? Eller jämmerligt med gälla, skärande, gnisslande toner? Men ingen tänker på om detta är vackert eller inte. Alla gör en enda sak: De faller ned på sitt ansikte inför den gyllene statyn.

Det är bara en som står upp. Det är Nebukadnessar. Han ser ut över människomassorna. Tusen, kanske tiotusen, kanske ännu fler. Alla har fallit ned på sina ansikten. Alla lyder Nebukadnessars order. Nebukadnessar måste känt sig stolt. Uppfylld av sin egen härlighet. Berusad av makt. Ingen vågar trotsa honom.

Ingen?

Jo, tre män står långt borta, dolda för Nebukadnessars blickar.

Tre män som vågar trotsa kungen.

Tre män som vågar visa sin egen tro.

Tre män - Sadrak, Mesak och Abed-Nego

Rasta och
Be-grunda!

Kan man hitta en liknande scen i världen idag?

Kan du se dig själv stå på slätten?

Dras du med av musikens dunk-dunk?

Är du rädd för de mäktige?

Gör du som alla andra? Vågar du stå
upprätt?

Står du i skuggan av någon med makt - av en som vill bli stor och glänsa och som ser ner på andra? Hur känner du dig där?

& en lekboll för starka människors vilja?

3. Angiveri (Vi läser ur Daniels bok, kapitel 3: 8-15)

Här hittar vi det som vi finner i alla diktaturländer och totalitära stater, vi hittar angiveriet. Några kaldeiska män, till yrket stjärntydare, hukar sig som alla andra men kikar upp och spionerar på Sadrak, Mesak och Abed-Nego. De ser att de inte faller ned och tillber. Säkerligen var de avundsjuka på dessa judar. De hade fått förord framför dem till sina tjänster (se 2:49).

Här var ett fint sätt att hämnas. De går direkt till kungen. De bugar sig och talar smickrande och inställsamma ord:

Må konungen leva för evigt! Konungen har befallt att var och en som inte faller ned och tillber skall kastas i den brinnande ugnen Men nu finns här några judiska män, Sadrak, Mesak och Abed-Nego, som du har satt att förvalta Babels hövdingdöme. Dessa män sätter sig över ditt påbud, o konung. De dyrkar inte dina gudar och tillber inte den staty av guld som du har låtit ställa upp.

Lägg märke till hur de rör vid den ömma punkten i Nebukadnessar. Det sårar hans stolthet. Här är tre män som han själv utnämnt och aktat högt och insatt att förvalta Babels hövdingdöme. "Och nu nonchalerar de ditt påbud. De som är dina förtroendemän sätter sig upp mot dig själv. De har inte aktat på DIG. De dyrkar inte DINA gudar. De tillber inte den gyllene statyn som DU har rest. Nyckelorden här är DIG, DINA, DU." Nebukadnessar blir alldeles utom sig av vrede och förbittring. Han kallar dem till sig. Var det förakt mot honom själv denna vägran att tillbe hans gyllene staty? Men han ger dem ännu en chans. När instrumenten ljuder skall de falla ned och tillbe. Och om de inte gör det, skall de kastas i den brinnande ugnen. Vilken gud kan då rädda er ur mina händer? ropar han ut mot dem i stor vrede.

Rasta och
BE-grunda!

Finns det i ditt liv liknande situationer?

Avund på arbetsplatsen, missunsamhet, tal bakom ryggen?

I så fall - finns det något att göra åt
det?

Finns det något att förlåta eller klara ut genom
försoning?

Liksom Herren har förlåtit er skall också ni
förlåta (Kol 3: 13)

4. Men om icke (Vi läser ur Daniels bok, kapitel 3: 16-18)

Då svarade Sadrak, Mesak och Abed-Nego kungen:

"O Nebukadnessar, vi behöver inte svara dig på detta. Om det blir så, är vår Gud, som vi dyrkar, mäktig att befria oss ur den brinnande ugnen och att befria oss ur din hand, o konung. Men om icke, så skall du veta, o konung att vi ändå icke dyrkar dina gudar och att vi icke vill tillbe den staty av guld som du har låtit ställa upp."

Tre män vågar trotsa kungen. De hade kunnat göra ett försök att lyda både Gud och kungen genom att säga: Vi gör som alla andra. Vi faller ned och tillber. Men vi tillber inte den gyllene statyn. Vi tillber i vårt hjärta vår egen Gud. Ingen får veta något.

Vi känner alla till den argumenteringen, som också vi använder då vi vill slingra oss undan enkel lydnad för Guds bud. Men Sadrak, Mesak och Abed-Nego gör inte så. De står fasta i sin tro på fädernas Gud. Nebukadnessar har utmanat dem. Och inte bara dem utan också deras Gud. Vilken gud kan då rädda er ur mina händer? hade han slungat ur sig (v15). Sadrak, Mesak och Abed-Nego antar utmaningen. De ser kungen rakt i ansiktet. Och de

svarar honom. Lägg märke till att de inte smickrar med sådana uttryck som "o konungarnas konung" eller "ers majestät" eller dylikt. De svarar rakt på sak:

Vi behöver inte svara dig på detta (v16). Och sedan ger de ett fantastiskt svar, skarpt, klart, modigt:

Om det blir så, är vår Gud, som vi dyrkar, mäktig att befria oss ur den brinnande ugnen och att befria oss ur din hand, o konung. Men om icke, så skall du veta, o konung att vi ändå icke dyrkar dina gudar och att vi icke vill tillbe den staty av guld som du har låtit ställa upp."

Vi vill inte dyrka dina gudar. Vi har en annan Gud som vi tror på. Han förmår rädda oss. Och han vill rädda oss. Både från den brinnande ugnen och ur ditt hand, o konung. Men om han icke vill det, skall du ändå veta att vi inte dyrkar dina gudar. Men om icke... Vilken fantastisk tro i dessa ord. De vet att de är i Guds hand. Inte Nebukadnessars hand. Gud kan rädda dem. Men de överlämnar hela frågan om räddning till Guds avgörande. Och de förklarar att även om de nu går mot martyriet, så vill de stå kvar och stå fasta i sin tro. Men om icke...

Så sa inte Jakob vid Betel. Om Gud är med mig och bevarar mig under denna resa som jag nu är stadd på och ger mig bröd till att äta och kläder till att kläda mig med, så att jag kommer i frid tillbaka till min faders hus, då skall Herren vara min Gud (1 Mos 28:20-21).

Är det inte så vi ofta säger? Köpslår med Gud. Ställer villkor för vår tro. Om jag klarar det så skall jag tro ... bli en bättre kristen ... gå i kyrkan ... Sadrak, Mesak och Abed-Nego säger: Men om icke... De säger med Asaf: Men jag är alltid hos dig, du håller mig i min högra hand (Psalt 73:23). De säger som Habackuk när han ser att fikonträdet inte mer blomstrar och att vinstocken inte ger någon skörd och olivträdet frukt slår fel och att fälten inte alstrar någon föda, ja, då allt slår fel: Men jag vill jubla i Herren och glädja mig i min frälsnings Gud. Herren, Herren är min starkhet (Hab 3:18-19). Sadrak, Mesak och Abed-Nego sa inte: Vi förtröstar på att vår Gud skall rädda oss från lidande. Nej, vad som än händer förtröstar vi på Gud. Vår Gud kan rädda oss. Om han inte gör det vill vi ändå förtrösta på honom och lyda honom. Vi är i Guds händer, vad som än händer. Men om icke...

Kan vi inte här
se en profetia om Jesus? Alldeles i början av Jesu verksamhet
tar Djävulen med Jesus upp på ett högt berg och
visar honom alla riken i världen med deras härlighet och
säger: Allt det här vill jag ge dig om du faller ned och
tillber mig. Samarbeta med mig, Jesus, så skall du bli
världens härskare. Glöm vad Gud har sagt. (Se
vandring 22)

Djävulen ville ge Jesus makt
och ära. Men vad skulle hända om Jesus sa nej till
Djävulen? Om Jesus sa nej, ja, då återstod bara
korset. I det ögonblicket uppe på berget såg Jesus
korset som den brinnande ugnen. Den brinnande ugnen sju gånger
upphettad. Och Jesus säger nej till Djävulen. Gå
bort Satan! Men genom de orden fick han själv gå bort
till korsets brinnande ugn. I slutet av Jesu liv, när han
står inför sitt lidande på korset, så
säger han: Min Fader kan rädda mig. Han kan sända
mer än tolv legioner änglar för att befria mig. Han
kan... Men om icke, om
han inte tar denna kalk ifrån mig, om Golgatas brinnande ugn
väntar, så vill jag ändå inte kompromissa med
min tro.

Genom århundraden hör vi
detta svar om och om igen: Men om
icke. Vi förtröstar på vår Gud.
Vad som än händer är vi i hans händer. Så
har martyrerna sagt i alla tider. Vad är hemligheten i deras
tro? De får erfara Guds närvaro. Han är också i
dödsskuggans dal. I mörkret finns en hand som håller
i dem.

Rasta och
BE-grunda!

Kan du säga: Men om icke?

Vad har du att sätta emot när angreppen kommer?

5. Med dig i ugnen het
(Vi läser ur Daniels bok, kapitel 3:
19-27)

När Nebukadnessar hör detta svar blir han fullkomligt rasande. Han uppfylls av vrede. Blir alldeles röd av ilska. Han ropar, han skriker: "Gör ugnen sju gånger hetare!" Han ger soldaterna order om att kasta Sadrak, Mesak och Abed-Nego bundna ned i ugnen. Det var alltså inte nog med att bara kasta dem i ugnen. De skulle bindas först. Och varför göra ugnen sju gånger hetare? Varför inte göra den sju gånger svalare och sedan långsamt hetta upp den? Vad folk är dumma då de blir arga!

Soldaterna gör som Nebukadnessar säger. De lyder bara order. Men eftersom ugnen är så het, så slår lågorna upp och förbränner dessa män, som kastar dem i ugnen. Nebukadnessar förlorar några av sina bästa soldater.

När Nebukadnessar efter en stund nyfiket tittar in i ugnen, får han se något som gör honom mer än förvånad. Han ser att de går lösa och lediga i ugnen. Lågorna har inte bränt upp dem. Inte bränt upp deras kläder. Efteråt känner man inte

ens lukten av något bränt. Det är bara repen som
brunnit upp.

När vi kastas in i prövningar kan vi vara med om samma
sak: Felaktiga bindningar till människor och saker
försvinner.

Men detta var inte det stora miraklet. Det
märkvärdigaste var att det inte var tre män i ugnen.
De var fyra.

Vem är den fjärde? Var
det en ängel? Var det Guds egen son? Den fjärde ser ut, säger
Nebukadnessar, som en
gudason.

Tro när dig
världen förföljer.

Med dig i ugnen het
vandrar en gudason härlig,
prövade själ, det vet &

(Sv Psalm 254:4)

Sdrak, Mesak och Abed-nego togs ut ur ugnen.
De upprättades och återinsattes i sina ämbeten. Gud
kan ta också oss ur prövningarna. Mestadels gör han
det.

Men om
icke&

Ja, då säger vi:

Om jag än vandrar i
dödsskuggans dal, fruktar jag intet ont.

Varför?

Du är med mig
(Psalt 23).

Ingenting skall kunna
skilja oss från Guds

kärlek i Kristus Jesus, vår Herre.

(Rom 8:39)

Med mig i ugnen het
vandrar en gudason härlig.

Genom honom vinner vi en härlig seger.

Rasta och
BE-grunda

Finns det någon likhet mellan dig och Nebukadnessar när du blir arg? Blir du dum som han? Vad gör du av din vrede? Finns det bindningar i ditt liv som behöver brännas av?

Tänk dig in i att du i morgon hamnar i en fångcell, förföljd för din kristna tros skull. Tänk efter om du kan utantill (by heart) några bibelord till tröst.

En gudason härlig finns kanske just nu hos dig. Han vill dig något. Fråga!

Ger vandringen
ilskor, grubblor, tröstor och glädjor?

Kontakta då Bengt genom att klicka på
författarnamnet för denna artikel.

Nästa vandring tittar vi in
bakom "Att helga Guds namn"